

Barcelona

Itineraris imaginats
Rutas imaginadas
Imaginary routes

Textos Introdutoris: Jordi Puntí
Fotografía: Pepe Navarro

Edita

Ajuntament de Barcelona

Consell d'Edicions i Publicacions de l'Ajuntament de Barcelona: Jaume Clurana i Llevadot, Jordi Martí i Galbis, Jordi Joly i Lena, Vicente Guallart i Furió, Àngel Miret i Serra, Marta Clari i Padrós, Miquel Guíot i Rocamora, Marc Puig i Guàrdia, Josep Lluís Alay i Rodríguez, José Pérez i Frejjo, Pilar Roca i Viola.

Director de Comunicació i Atenció Ciutadana

Marc Puig

Director d'Imatge i Serveis Editorials

José Pérez Frejjo

Cap Editorial

Oriol Gulu

Producció

Maribel Baños

Edició i coordinació

Rosa Mercader / Unizero edicions

Textos introductoris dels capítols

Jordi Puntí

Textos interiors

Rosa Mercader

Fotografia

Pepe Navarro

Altres fotografies

Pàg. 64 i 65: Blai Carda / Global Image

Pàg. 206: Tavis

Pàg. 152: Mestres Quadreny

Pàg. 162: David Farran / USP Institut Universitari Dexeus

Pàg. 164: Anna Sanfeliu / Pal Robotics

Disseny

Victor Oliva. Disseny gràfic, SL

Traduccions

Maria Faldella / Mary Black

Correcció de text

Unizero edicions

Edició i producció

Direcció d'Imatge i Serveis Editorials Municipals

Ajuntament de Barcelona

Passatge de la Zona Franca, 66
08038 Barcelona
Tel. 93 402 31 31
www.bcn.cat/publicacions

© de l'edició: Ajuntament de Barcelona
© dels textos i de les imatges: els autors

ISBN: 978-84-9850-332-6
D.L. B-41.616-2011

Imprès en paper ecològic

Barcelona

Itineraris imaginats
Rutas imaginadas
Imaginary routes

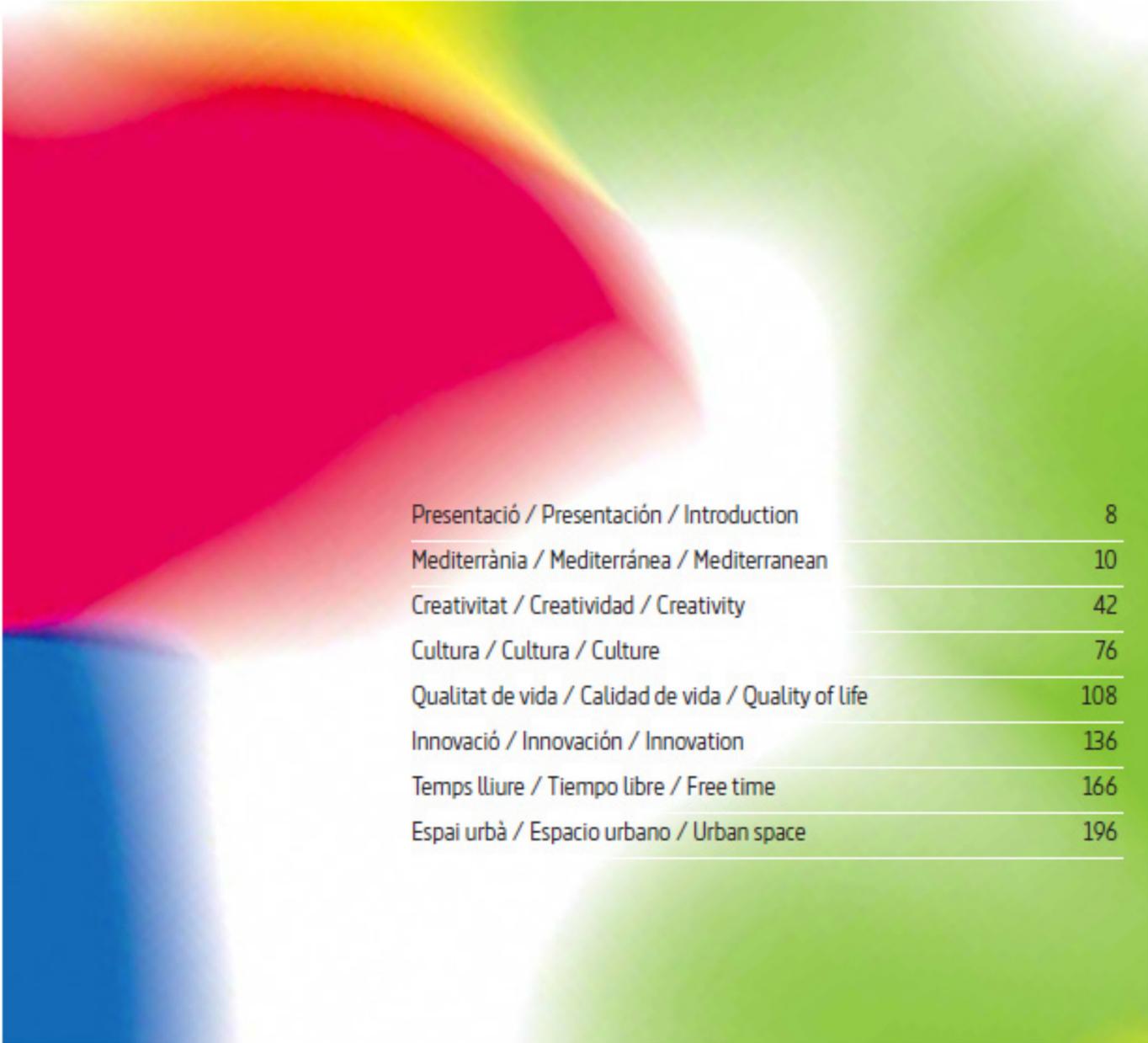

Ajuntament de Barcelona

Agraïments
Agradecimientos
Acknowledgments

Aire de Barcelona Olaia Sarasqueta	CosmoCaixa Anna Torrent	Grec 2011 Festival de Barcelona Isaac Vila, Núria Costa	Nari Marquina Laia Manchón	The Ground Bar Silvia Pérez
Àrea Tangent Cristina Alonso	Derby Hotels Collection Mónica García	Grup Costa (Torre Sant Sebastià) Daniela da Veiga	PAL Robotics Jorien Guijs	Tibidabo Marc Capella
Ateneu Barcelonès Daniel Corominas	Ecom Silvia Riu	Heliogàbal Albert Pijuan	Parc de Recerca Biomèdica de Barcelona Mònica Rodríguez	Tickets Bar Silvia Fernández
Banc dels aliments Teresa Cerdà	El Consorci de la Zona Franca Elena Ferrer, Maria Rosa Rodríguez	Hotel Arts Barcelona Rosemary Trigg	Perruqueria Gilda Raquel Esteban	UOC Susanna Valderrama
Barcelona-Catalunya Film Commission Maria Martos	El Triangle Manuela Lasheras	Hotel W Marie Thérèse Patchman	Poble Espanyol Aina Molina	Vivi-Film SL Carlos Soms
Biblioteca Arús Maribel Giner	Escola d'Art Floral de Catalunya Roser Bofill	Institut del Teatre Jordi Aubach	Restaurant La Semproniana Santiago Alegre	Zoo de Barcelona Anna Costa
Biblioteca Zona Nord Marc Suárez, Magnòlia Fuentes	El Piccolo Cirkus Yolanda Gutiérrez	Joieria Capdevila Manel Capdevila	Restaurant Mam i Teca Alfons Bach	
Casa Llotja de Mar Xavier Cortès	Escola Municipal de Vela Nacho Bueno	La Fàbrica del Sol Oriol Giménez	Sala Montjuïc Mireia Manén	
Casal d'Infants del Raval Elisabet Aguacil	Estudi Mariscal Eva Sánchez-Cuenca	Lalula Estudi Sergio Roca	Santa Maria del Mar Ignasi Mora	Josep Abril
Castell de Montjuïc Carme Segura, Montse Carrera	Fira 2000 Sándor Campos	loscorderos.SC David Climent, Pablo Molinero, Pilar López	Sr. Serrano Àlex Serrano	Alessandro Rancati
Centre Cívic Fort Pienc Montse Cesarini, Pepa Pérez	Focus Lidia Giménez	MACBA Imma Mora	Tablao Cordobés Maria Rosa Pérez	Carles Santos
Centre de Creació La Escocesa Plácido Romero	Fundació Centre del Vidre Jordi Dou	Medi Ambient / Ajuntament de Barcelona Pilar Rodríguez	Tablao Eldorado Pedro Barragán, M. Rosa Adame	David Torrents
Centre Nacional de Supercomputació Sara Ibáñez	Fundació Miró Anna Noëlle	Mediapro Carme Anglada	Taller de Músics Lola Huete	Diego Pietrobono
Clínica Dexeus Edurne Cubero	Fundació Vila-Casas Natàlia Chocarro	Museu de les Ciències Naturals Marta Llimona		Jaume Maymó
Cocteleria Cooler Joan Villanueva	Galeria Art&Design Miquel Cunyat	Museu Picasso Anna Bru de Sala		Jaume Subirana
Cooperació Internacional / Ajuntament de Barcelona Manel Vila, Olga Peña	Global Image Blai Carda			Jordi Todó
				Manel Mora
				Marcel·lí Antúnez
				Maria Faidella
				Martí Ferré
				Pilar Roca
				Rosa Carvajal
				Sergi Díaz
				Tere Guix
				Toni Solanas

Sumari
Sumario
Summary

Presentació / Presentación / Introduction	8
Mediterrània / Mediterránea / Mediterranean	10
Creativitat / Creatividad / Creativity	42
Cultura / Cultura / Culture	76
Qualitat de vida / Calidad de vida / Quality of life	108
Innovació / Innovación / Innovation	136
Temps lliure / Tiempo libre / Free time	166
Espai urbà / Espacio urbano / Urban space	196

Dos meses al año Barcelona se magnetiza con todo el esplendor del Mediterráneo. No, no me refiero al verano, sino justo antes y justo después. El olfato me dice que junio y septiembre son los meses más marítimos para la ciudad. Esas semanas en que hace buen tiempo, el sol calienta sin quemar, te tomas el primer y el último helado de la temporada. Un mediodía andas por la calle y de pronto un airecillo que sube del mar, salado y limpiísimo, te envuelve y te narcotiza los sentidos. Es como una llamada tribal: lo dejarías todo y bajarías a saludar al mar, a los barcos que llegan a puerto, a la playa aún desierta. Los poetas han descrito el hechizo de esa brisca fresca, de cuando «la mar, más allá del puerto, se ha soltado la cabellera».

Tal vez no nos damos cuenta, pero los barceloneses nos pasamos la vida persiguiendo ese olor mediterráneo. Compramos flores que conserven su perfume. Vamos a los mercados para ver el pescado de cerca y luego nos lo comemos. Buscamos la sombra de las palmeras. Entramos en Santa María del Mar como quien se mete en un barco antiguo. Paseamos por la Barceloneta como si fuésemos cazadores de un estado de ánimo. En verano bajamos a la playa, nos bañamos como de rutina, nos quedamos allí hasta que anochece, bebemos en los chiringuitos y nos creemos parte de un dibujo de Mariscal. En invierno subimos trabajosamente las montañas para ver la ciudad y, enfrente, la franja azul del mar. De pronto se diría que somos aristócratas pasando revista a sus posesiones. A veces, con suerte, cogemos una barca y vamos mar adentro. Mientras nos mecen las olas, demoramos el momento de darnos la vuelta y contemplar la ciudad a lo lejos: su silueta simpática y presumida, como un chulito de barrio al que se le perdona todo.

For two months of the year, Barcelona shines with all the splendour of the Mediterranean. No, I am not talking about the summertime; rather just before and after it. I sense that June and September are the most maritime months in the city, those weeks when the weather is fine, the sun warms without burning and you eat the first and last ice cream of the season. Midday outside and suddenly a breeze comes in from the sea, salty and bracing, wraps around you and drugs your senses. It is like a tribal call: you would drop everything and go down to salute the sea, the ships arriving in the port and the beach, still deserted. The poets have described the magic of this fresh breeze when “the sea, beyond the port, has let its hair down”.

Perhaps we do not realise it, but we Barcelona natives spend our lives pursuing this whiff of the Mediterranean. We buy flowers with lingering scents. We go to markets to see the fish close up, and then we eat them. We seek the shade of palm trees. We enter Santa Maria del Mar like someone boarding an ancient ship. We walk along Barceloneta as if we were hunting a particular mood. In the summertime, we go to the beach, instinctively bathe, stay there until dark, have a drink at the refreshment stands and feel like we are inside a Mariscal drawing. In the wintertime, we climb the mountains to see the city and the blue strip of sea before it. We suddenly seem like aristocrats surveying their possessions. Sometimes, if we are lucky, we catch a boat and head out to sea. While the waves rock us, we stop time to turn around and gaze at the city from afar: its friendly, pretentious silhouette, like a neighbourhood fop, the kind that makes you forgive everything.

Mediterrània Mediterránea Mediterranean

Hi ha dos mesos de l'any en què Barcelona es magnetitza amb tota l'esplendor del Mediterrani. No, no em refereixo a l'estiu, sinó just abans i després. El meu nas em diu que el juny i el setembre són els mesos més marítims per a la ciutat. Aquelles setmanes en què fa bon temps, el sol escalfa però no crema, et menges el primer i l'últim gelat de la temporada. Un migdia vas pel carrer i, de sobte, un airet que puja del mar, salat i netíssim, t'embolcalla i et narcotitza els sentits. És com una crida tribal: ho deixaries tot i baixaries a saludar el mar, els vaixells que arriben a port, la platja encara deserta. Els poetes han descrit l'encanteri d'aquesta brisa fresca, de quan «la mar, més enllà del port, s'ha desfet la cabellera».

Potser no ens n'adonem, però els barcelonins ens passem la vida seguint aquesta flaire mediterrània. Comprem flors que en conservin el perfum. Anem als mercats per veure els peixos de prop i després ens els mengem. Busquem l'ombra de les palmeres. Entrem a Santa Maria del Mar com qui es fica en un vaixell antic. Passegem per la Barceloneta com si fóssim caçadors d'un estat d'ànim. A l'estiu baixem a la platja, ens banyem d'esma, ens hi quedem fins que es fa fosc, bevem als xiringuitos i ens sembla que estem dins un dibuix de Mariscal. A l'hivern ens enfilem a les muntanyes per veure la ciutat i, al davant, la llenca blava de mar. Tot d'una semblen aristòcrates que passen revista a les seves possessions. A vegades, amb sort, agafem una barca i anem mar endins. Mentre ens gronxen les onades, retardem el moment de girar-nos i contemplar la ciutat al lluny: la seva silueta simpàtica i presumida, com un pinxo de barriada, d'aquells que s'ho fan perdonar tot.

Baixem a mar sempre que podem,
i ens barregem amb gent de tota mena,
reconquerim les platges
i ens impregnem de sorra i de sol.
Sembla que altrament no existiríem.

Bajamos al mar en cuanto podemos
y nos mezclamos con gente de toda clase,
reconquistamos las playas
y nos impregnamos de arena y de sol.
De otro modo parece que no existiríamos.

We go to the sea whenever we can
and we mingle with all kinds of folks,
we reconquer the beaches
and saturate ourselves with sand and sun.
It seems that otherwise we wouldn't exist.

Platja de la Barceloneta

A vegades, però, no ens ve de gust el brogit de les multituds i optem per la calma des de la vora, o per conquerir sense presses la natura mig endormiscada que envolta la ciutat.

Sin embargo, a veces no nos apetece el ruido de las multituds y optamos por la calma desde la orilla, o por conquistar sin prisa la naturaleza medio adormecida que rodea la ciudad.

But sometimes we don't feel like the ruckus of the crowds and instead choose the calm from the shore, or we unhurriedly conquer the half-drowsy nature surrounding the city.

Parc de Collserola

Platja de la Barceloneta